

LOKALAVIS FOR KAMPEN

KAMPEN

FJORTENDE ÅRGANG

POSTEN!

NUMMER 1 MARS 1991

Egner

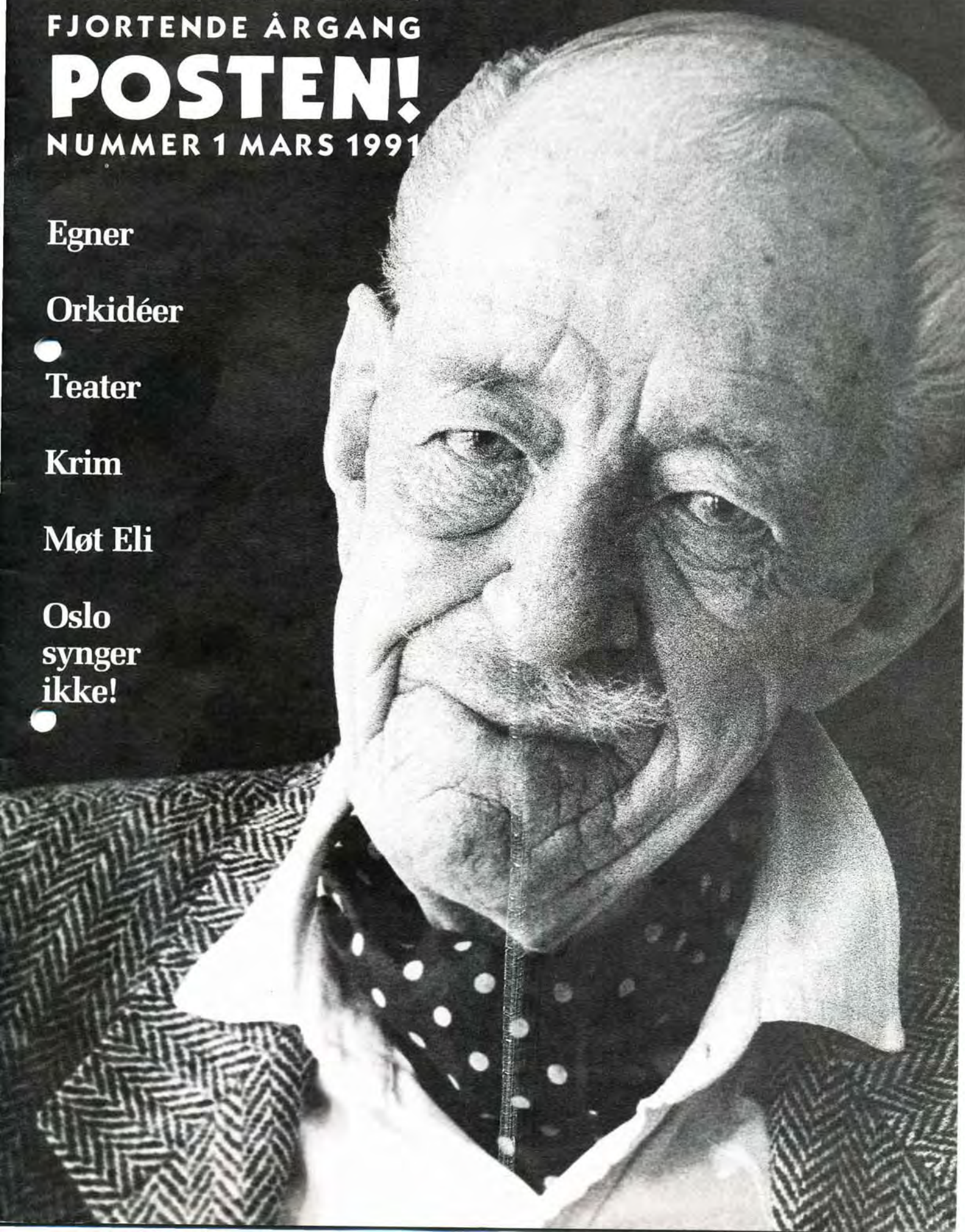
Orkidéer

● Teater

Krim

Møt Eli

Oslo
synger
ikke!
●

**19 GROVE TYVERIER
7 BILTYVERIER
2 RAN
3 PROMILLEKJØRINGER
9 SIMPLE TYVERIER
3 ANMELDTE LEGEMSFORNÆRMELSER & 1 LEG.BESKADIGELSE**

Dette er kriminaltallene for Kampen/Vålerenga, november måned 1990. Ikke store eller dramatiske nok til å bli tabloidoverskrifter, knapt nok notiser. Så er da heller ikke strøket så stort. Men det handler om mennesker, i vår umiddelbare nærhet, gjerningspersoner og ofre. Noen saker setter varige spor i sinnet, andre glemmes fort.

Informasjonskonsulent Jørn Kr. Jørgensen ved Oslo Politikammer påpeker at tallene bare er en pekepinn, men en god pekepinn. Og han slår fast at bildet er typisk: Kampen er i dag et godt etablert boligstrøk, av tildels meget høy standard, det er et "in" strøk å bo i, noe også prisene gjenspeiler. Prisen vi må betale er at Kampen også blir attraktivt for folk med skumle hensikter. Hvor intet er, har selv keiseren tapt sin rett, heter det. Men på Kampen er det noe å hente.

Hvordan beskytter vi oss? KP har snakket med bydelspoliti, vi har snakket med "Avsnitt for forebyggende tjeneste" ved Oslo politikammer Gud-

mund Johnsen ved sistnevnte etat kan ramse opp en rekke prosjekter som alle har for øye å avverge kriminalitet og øke den enkeltes sikkerhet. De har det faglige ansvar for en rekke prosjekter i forskjellige bydeler, fra trafikksikkerhet til trygghetstiltak for eldre. De er inne i Oslo kommunes hærverksprosjekt, og de har det fulle administrative og faglige ansvar for Natteravn-prosjektet, som nå finnes i ti bydeler i tillegg til Sentrum.

Natteravnene er frivillige, ulønnede voksne som gruppevis rett og slett er tilstede i bybildet på nattertid i helgene, for slik å avverge bråk, øke folks trygghet, og ikke minst være brobyggere til en generasjon unge med liten og dårlig kontakt med voksne. For også ungdom føler seg utrygge, presiserer Johnsen.

Det har blitt sagt før, men tåler å sies igjen: Publikum er selv den beste ressurs i kriminalforebyggende arbeid. Og det er altså deg og meg.

I dette nr. vil du finne krimtemaet behandlet fra to vinkler. Vi har snakket med et offer, og vi omtaler en straffereaksjon som i disse dager får lovs form. Vi vil i senere nummer komme tilbake til dette emnet. Inntil da: God lesning og en innbruddsfri påske ønskes våre lesere!

jef

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPENVEL

Styret består av:

Erik Melvold, Tlf. 68 70 33
Hanne Sletten Tlf. 19 23 60
Sverre Syversen Tlf. 19 27 40
Anne Ditlefsen Tlf. 67 63 59
Björg Spillum Tlf. 19 36 97
Judith Wahlmann Tlf. 67 69 07
Wenche Halvorsen Skedsmogata 1
Audun Edwardsen Tlf. 67 70 76

KAMPEN HISTORIELAG

Greta Gulbrandsen (leder) Tlf. 67 58 97
Erik Melvold (nestleder) Tlf. 68 70 33
Einar Michelsen (kasserer) Brinken
Christine Berg-Smith (sekretær)
Tlf. 68 34 59
Christian Christensen (styremedlem)
Tlf. 19 20 94
Hassa Horn (varamedl.) Tlf. 68 09 94
Arne Kristiansen (varamedlem)
Tlf. 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Amund Eriksen Tlf. 68 29 18
Siri Bryn Tlf. 19 83 85
John Erik Frydenlund (red.)
Tlf. 68 32 57
Forsidefoto:
Siri Bryn
Kampenposten takker:
Våre annonsører
Per Hanevig
Kai Holmen
Nustad & Partners A/S

Opplag. 2 500

KAMPEN BYDELSSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo 6.
Tlf. 68 45 02
Styret:
Jan Bendix Byhring
Normannsgt. 34
Dagfinn Halvorsen
Tlf. 199229
Robert Lorange
Tlf. 68 03 48
John Lundstøl
Tlf. 67 04 72
Kari Mette Svenkerud
Tlf. 19 89 13
Kirsti Aasen
Ellen Lühr
Tlf. 67 15 39
Varamedlemmer:
1. Kåre Engebråten
2. Marit Lauten

**Kveldsantikvariat
i Bøgt. 10**

Brukte

TEGNESERIER

BØKER

PLATER

**OBS! Åpningstider:
Man - fre: 16.00-19.00
Lørdag: 10.00-16.00**

Kampen B&B Handel

TINTIN

SYKKELVERKSTED

**Reparasjoner utføres
raskt og rimelig.**

**ER DU KLAR FOR
EN NY SESONG?**

FASTE FORHÅNDSPRISER!

**Mandag-fredag 11-18
Normannsgt.7, tlf. 68 61 49**

Historielaget og unge gjester på Sporveismuséet

Per Kristian Hansen

I ekte Kampentrikk (fra v.): Ingvild, Hardis (som ikke går i 3. klasse), Cecilie, Elise, Vibeke, Svava, Synnøve og Ida

Kampen Historielag tok midtvinters initiativet til en tur til Sporveismuséet med 3. og 4. klassinger fra Kampen skole. Så en tidlig søndag morgen, nærmere bestemt 27. januar, stod en hutrende gjeng på Galgeberg og ventet på 20-bussen som skulle bringe oss til Majorstua. Det var sol, men ganske så kaldt.

Litt før 10 var vi så framme på Majorstua, der "Lokaltrafikhistorisk forening" har sin "Vognhall 5". 3 av foreningens ildsjeler tok bryet med å vise oss muséet. En av disse, Gunnar Thommessen fra Nordseter, ble så oppglødd over å møte "likesinnede" at han sporenstreks meldte seg inn i Historielaget!

Det var mange interessante kjøretøyer og andre gjenstander å se. Særlig gjorde Kampentrikken (se bilde) stor lykke. Kampentrikken gikk forøvrig opp Hagegata helt til begynnelsen av 60-tallet. Linja måtte legges ned da T-banearbeidene på Tøyen tok til. Forøv-

rig var, etter det vi fikk opplyst av våre guider, Kampentrikken linja med desidert dårligst økonomi. Linja gikk faktisk med underskudd helt fra tidlig på 20-tallet!

Historielaget har gjennom lengre tid vært på sporet av et bilde av *Kampentrikken på Kampen*. Dessverre visste heller ikke sporgvognsentusiastene om noe sånt bilde. Det skal derimot eksistere en forfalskning, der Kampenskiltet på trikken er limt på bildet. Historielagets jakt på et autentisk bilde fortsetter dermed!

Flere av barna ble fascinert av en "ambulans" som må ha vært i drift før bilen kom. Utrykningskjøretøyet var en liten kasse på hjul, der kusken satt på et sete oppå kassa. Det må ha vært en særegen, humpete følelse å ligge inne i kassa gjennom byens gater, enten årsaken nå var beinbrudd eller byllepest.

Og etter turen var det samling på

Kafe Lars med is og brus - og glemt var kuldegradene ute!

Ungene syntes det hadde vært en kald, men vellykket tur. Historielagets representanter hadde trodd at flere ville delta. På forhånd hadde ca. 25 elever meldt seg på turen, mens bare 9 stykker møtte frem.

Det er derfor mulig at Historielaget prøver å arrangere en lignende tur med tid og stunder, for at flere barn skal få anledning til å bli med. Hvor turen vil gå blir nok behørig gjort kjent. Og det skulle forundre oss om ikke temperaturen er mer gjestmild neste gang ...

Hvorfor synger ikke

Det er dristig å stille spørsmålet når man sitter omkranset av Kampen Kro- og Kirkekors medlemmer. Men for det første har koret et sterkt islett av dansker og trøndere. Og for det annet er mitt adekvate spørsmål: Hvorfor synger ikke Oslo-folk sin egen sang, Oslosangen?

Kampenposten har foretatt en liten Gallup. 100 mennesker fikk spørsmålet: Hvordan lyder de to første strofene av Oslo-sangen? Bare to, en senior på nedre Kampen og kelner Bjørn Erik Rasmussen på Kafe Lars, kunne svare:

- Det er vår egen by!
Så fast og trygt du hviler
i dine åsers ly.

Senioren tilføyet noe ganske interessant. Han ble tildelt Idrettsstatuetten i 1953. Overrekkelsen fant sted i Oslo Handelsstands lokaler (Thv. Meyerpaléet). Der var musikk. For bergenserne ble selv-sagt "Jeg tog min nystemte Cithar i Hænde" spilt. Andre ble hedret med sine by- eller bygdesanger. Hva så med Osloknektene? For medlemmer av Heming, Njård og Ready spiltes Holmenkollmarsjen, mens østkantkarene ble æret med visen "Karl Johan" (lansert av Synnøve Gleditsch, senere halvparodiert av Per Aabel).

Hvorfor er det slik? Tenk på bergenserne. Når Johan Nordahl Bruns "Jeg tog min nystemte" toner, reiser bergenserne seg. (Sangen er skrevet i 1790, melodien en fransk menuett.)

Et stort rostevne ble arrangert i Bergen midt i 1920-årene. Det var stint med mennesker. Stevnet ble åpnet med "Ja, vi elsker": Omtrent halvparten av de tilstedeværende

beholdt luer og hatter godt festet på hodene. Så fulgte "Jeg tog min nystemte", og alle hoder ble blottet.

Oslofolk reiser seg ikke når Oslosangen spilles. Hvorfor ikke? Forklaringen ligger snublende nær: Den spilles sjelden. Når den spilles, gjenkjennes den ikke.

Jeg hadde lyst til å gjengi sangen i Kampenposten. Det var ikke lett å finne teksten. Jeg måtte til Oslo kommunes kulturkonsulent, Erik O. Wangen, for å få alle vers:

*Det er vor egen by!
Saa trygt og fast du hviler
i dine aasers ly.
Snart høit og blaåt, snart taakegraat,
Og det er storting, det er slot
og gamle Akershus
i fjordens bølgebrus.*

*Ut av den trange fjord!
Det strømmet os til hjertet,
da brat du svandt i nord.
Vi reiste bort, vi kom os hjem
til dig, vor by, og alle dem,
som mindebundne vel
Her har vi voksested.*

*Hvor saa vi slik en vaar!
Det er som isen smelter
i sang om lyse kaar.
Hvor saa vi slikt et straaleveir!
Det risler her, det blinker der ...
Og var min fiende du,
saa har jeg glemt det nu!*

*Mands kjøligklare sind -!
Naar vaarlige - mykt det skjælver,
har det en stjernes skin.
Høit over unge drømmes land
sprang frem bak Askeraasens rand
vor stjerne mangel kveld
og vidnet om os selv.*

*Vi hilser dig, vor by,
naar arbejdsstræt du synker
i stjernes skin paany!
Og som igaar du har idag
dit sterke ansigts tunge drag,
et smil, hvis aapne glans
er fuldt og helt en mands.*

*Fra vaar til senest høst,
fra sommer frem til vinter,
støt samme livets røst:
Her er den slagplads, hvor vi strir.
Her er vort hjem. Og hjemmet gir
med virkelysten haand
vi av vor kraft, vor aand.*

Sangen er skrevet av dikteren Nils Collett Vogt (1864 - 1937) en gang i slutten av forrige århundre. Det står meget om Collett Vogt i mine leksika. Men Oslosangen eller Kristianiasangen er ikke nevnt, heller ikke i byleksikonet

Vi har en offisiell Oslosang som vi ikke bruker. Vi har en rekke andre som er mer kjent, jeg nevner i fleng: - Ernst Rolfs "Kom til Kristiania, Norges hovedstad", "Akerselva, du gamle grå", "Hovedøen", visen "Karl Johan" rommer noe a. Oslosjelen, "Lille Oslopik" (lansert av Unni Bernhoft) traff også riktige strenger.

Selv har jeg sans for Kristian Haugens og Per Kvists: "Hver eneste dag er en Oslodag", Teksten fikk jeg av Erik O. Wangen, og jeg gjengir den her in extenso:

*Vi vil heise vårt banner i sølv og i blått
høit tillops til vår Oslodags ære.
Vi vil feire dig, Oslo! En dag har du fått
men glem ikke det bud, den skal bæres:*

Oslo-folk?

*Hver eneste dag er en Oslodag
for alle som elsker vår by.*

*Hver dag kan vi gledes i årets jag
ved fjorden i åsenes ly.*

*Vi velger en dag til å hylde ditt ry,
men neste dag smiler du til oss påny.*

*Hver eneste dag er en Oslodag
for alle som elsker vår by.*

*Du skal vokse i velstand, i by og på land
skal de kjærligste hender dig smykke.*

*Som vår takk for at du tar oss så ømt i
din favn*

skal du skinne i skjønnhet og lykke.

*Hver eneste dag er en Oslodag
for alle som elsker vår by.*

*Hver dag kan vi gledes i årets jag
ved fjorden i åsenes ly.*

*Vi velger en dag til å hylde ditt ry,
men neste dag smiler du til oss påny.*

*Hver eneste dag er en Oslodag
for alle som elsker vår by.*

Synger ikke byens mennesker byens sanger fordi de ikke er fengende? En annen forklaring kan være at innbyggerne i hovedstaden lite føler seg som Oslomennesker. På midten av 1600-tallet bodde det nær 17 000 mennnsker i Bergen, mens Christiania bare tellet drøyt 4000, og byen var mindre enn både Kongsberg og Trondheim. Da Christiania ble hovedstad i 1814, tellet den bare 10 000 hoder. Kristiania/Oslo har alltid vært en innflytningsby. Særdeles mange forbinder "hjemme" med et ganske annet sted, eller en annen by.

Selv synger jeg ikke, hverken Oslosangen eller annet. Det skal man være glade for - så vel på nedre som øvre Kampen.

cc

TIL SALGS

Kanskje det er alle solsengene
som gjør oss bleke.

Kanskje det er alle joggedressene
som gjør oss late.

Kanskje det er alle love-storiene
som gjør oss kjærlighetsløse.

Ideologiene selges billig
mens vi teller våre rentedager.

Kanskje det er framtiden
som raver gjennom gatene
og tigger en femmer til et håp.

Fra samlingen "Hver eneste natt" 1990

Sidsel Mørck

NYTT FRA GALLERI KAMPEN

Driftige Galleri Kampen er godt i gang med en ny sesong, noe hovedstadspressen forøvrig også vet å informere om. Dette skyldes åpenbart ikke bare innehaver Joronn Dahls egenskaper som PR-menneske. Utstillingene holder gjennomgående et meget høyt nivå, og Galleri Kampen er et populært sted å stille ut. Den rolige og vennlige atmosfæren og lyse, publikumsvennlige lokaler bidrar til dette.

I skrivende stund dominerer Ingri Egeberg med sine strektegninger og malerier, hvorav ingen tidligere er vist i Oslo.

Egeberg har stilt ut en rekke ganger både i Norge og utenlands. Hun arbeider med tegning og grafikk såvel som maleri, og har også seks bøker bak seg.

Denne utstillingen bar navnet "Reiser", samme tittel er gitt til en nyutgitt bok på eget forlag - et samspill mellom ord og enkle, men uttrykksfulle streker.

Bokens utstyr og form er en nytelse for øyet, og er laget i kun 225 eksemplarer, hvilket skulle tilsi at du i dobbelt forstand bør handle fort. Nedenunder finner du vårens øvrige program, vi skal bare i all korthet nevne at galleriet i august kan ønske velkommen Günther Grass, forfatter, tegner og grafiker, godt kjent for bl. a. "Blikktrommen" og "Flyndren".

7. - 24. mars: Laszlo Pal Kiss
maleri

11. - 28. april: Kirsti Hopstock
maleri
Erik Albær
grafikk

2. - 26. mai: Valeriano Caie
maleri

30. mai - 23. juni: Espen Hellan
Nilsen

Bokglede på Tøyen

Siri Bryn

Gamle Oslo Filial av Deichmanske Bibliotek flyttet på nyåret fra Borggata og inn i lokaler på Tøyen Senter, og vi gleder oss over å ha fått et så flott tilbud i vår bydel. Her finner du foruten bøker, også språkkurs, lydkassetter, tidsskrifter, aviser. De har også en ordning med hjemkjøring av bøker for de som har vanskelig for selv å komme seg ut.

Kampenposten stakk innom og plukket ut én av 25.000 bøker som finnes der. Vi fant den i en hylle merket "Gamle Oslo", og vi gjengir her et lite utdrag. Boken er Haakon B. Nielsens "Kjentfolk og originaler i det gamle Kristiania (Cappelen 1968).

Den kloke kone på Kampen.
Etter tegning av Olaf Gulbransson.

BERET KAMPEN var født i begynnelsen av 1790-årene og var i tretti år gift med en agent i manufakturbransjen. Det var en fordrunken fyr med det ikke ukjente navn Hansen. Han hadde en svak karakter og førte et utsvevende liv, men det verste var at han forledet Beret til å bli glad i flasken. Alt han tjente gikk til fyll og kortspill, og en vakker dag måtte ekteparet flytte fra sin bopel i Kristianias sentrum og havnet i et skrøpelig trehus på Kampen.

En tåket og råkald natt i november da agenten var full som vanlig og dessuten hadde tapt alle pengene i et kortlag i havnestroket, gikk han på

hjemveien uforvarende utfor Borkehullsbyggen og druknet. Beret ble sittende igjen som enke uten noen familie å støtte seg til. Det var da hun fant ut at hun ville bli spåkone.

En gammel dame hun kjente ga henne nå hver dag undervisning i å spå i hånden og i kort, og etter hvert skaffet hun seg også lærebøker i kiromanti. Disse ble pugget grundig og til slutt kunne hun dem utenat - noe som virket imponerende allerede på hennes første klientell.

I begynnelsen var det temmelig smått med fortjenesten og langt mellom kundene, og det ble fristende å ty til flasken igjen. En røyk måtte Beret også ha flere ganger om dagen. Særlig stilte det sulten å røyke skråtobakk.

Som de fleste kloke konene på den tiden brukte Beret middelalderiske legemetoder: Signing og åtgjøring, måling med ulltråd og støping i bly. Hennes resepter var hentet fra eldgamle svartebøker.

Før signingen grep hun gjerne til sitt gamle middel, brennevinet. Til seg selv fylte hun et sølvstøp som rommet tre-fire solide drammer, og deretter skjenket hun et lite glass til klienten. Så gjorde hun korsets tegn over sølvstøpet, løftet det langsomt med begge hender og leste ("pautret") over det. Deretter ble det tømt i én eneste slurk.

Rådene den kloke kone ga var høyst forskjellige og kunne også bero på honoraret. - "Tag den Steen, der sitter i Ryggen paa een Flaggermuus, og bær den hemelig hos dig" kostet således bare en mark (80 øre). Men følgende anvisning for hell i kortspill kostet sine 3 spesiedaler: "I Begyndelsen af Spillet at træde sin Motpart let paa Fødderne og derpaa mæle lavt for sig selv: Arragon, Sarragon, Tarragon, eller Bastam, Basti, Briori, Anex, Anexis, Arabs".

Da Beret Kampen til slutt døde, etter å ha fått en voldsom overhøvling av en svensk svovelpredikant, fant man hele 5000 spesiedaler (ca. 20 000 kr.) i den lille hytten. Dette ga den kloke kone til de fattige i Kristiania. Og hytte og have testamenterte hun til fattige og husløse på Kampen - og dem var det nok av.

Åpningstider for Deichmanske på Tøyen:
Mandag og torsdag: 13 - 19, tirsdag, onsdag, fredag: 10 - 16, lørdag: 10 - 14. Telefonnummer er 68 17 80.

Velkommen til din lokale -

K-BANK

- Personlig økonomisk rådgivning
- Skatteplanlegging
- Forsikring
- Lån
- Kjøp og salg av eiendom
- Visa - smartkort - minibank

KREDITKASSEN

TØYEN Tlf. 68 86 29

Vahl skole 1924 - 25, Thorbjørn Egner helt til høyre i bakerste rekke.

Vår egen Egner

Vi innrømmer det gjerne - vi er litt stolte av at Thorbjørn Egner var en ekte Kampe-gutt. Han ble født i 1912 i Normannsgata 5 av foreldre som var innflyttere fra Sørum på Romerike.

Hans far etablerte seg som kjøpmann, og drev en kolonialforretning i første etasje i gården. At han var kjøpmann betød at de tilhørte de mer etablerte. På den tiden var kontrastene større mellom fattig og rik, men på Kampen bodde de side om side: Løsarbeidere, fabrikkarbeidere, håndverkere, kjøpmenn - og folk som var virkelig velstående, som Otto Olsen, innehaver av "Røgeriet" i Normannsgata 16.

I Thorbjørn Egners guttedager var det både melkebutikk, bakerbutikk, skomaker, glassmester og kolonial i første etasje. I bakgården

var Herman Foss' bakeri, stall og vognskjul. Og i stallen sto to hester som hver morgen ble selet og spent for sine bakervogner og kjørt ut med brød og kaker til butikker rundt om i byen. Hestene het Truls og Blakka, og hadde en riktig god venn i Thorbjørn.

Normannsgata 5 står der den dag i dag, nesten uforandret. Fasa-

den er riktignok pusset og restaurert, og butikkene er lagt ned til fordel for annen virksomhet.

Lenger opp i Normannsgata, på hjørnet av Hølandsgata, lå Eriksens kolonial, en konkurrent til Egnerfamiliens melkebutikk. Og mellom dem - noe tilbaketrukket - bodde kirkesanger og klokker Larsen.

Tvers over gaten for nr. 5 lå det dengang en fin, gammel trebygning som tidligere hadde vært prestegård. Da Thorbjørn vokste opp, fungerte stedet som en slags arbeidsstue for barn, med systue for jentene i det ene rommet og skomakerverksted for guttene i det andre. Her skar de lær, plagget skosåler og laget tøfler. (bilde)

Thorbjørn begynte på Kampen skole, den gang en skole med 2000 elever. Her gikk han i 4 år, for så å begynne på middelskolen på Vahl.

"Tobben", som han het blant klassekameratene, var en riktig spretten og livlig fyr. Til tross for at han kunne virke noe sjenert, uttrykte han seg likevel i fullt monn gjennom sang og musikk, dikt og tegning. Når han i tegnetimene ikke tok seg tid til å lære perspektiv så grundig, så nok lærerne at han hadde andre tegneferdigheter. Han fikk nemlig Mg i alle år, unntatt ett år da han plutselig raste ned til Ng. Det året hadde de en pedant av en lærerinne som tydeligvis ikke kunne vurdere annet enn boklig rett og galt.

I ungdomsårene var han aktiv i speiderbevegelsen og var fast redaktør av speideravisa. Hans fantasi var det ikke noe i veien med dengang heller; i 1927 fablet han om hvordan livet ville være om 30 år: "På patruljeturen søndag hvor vi skulle gå på ski stoppet motoren plutselig på skiene til Rolf like ved det sted hvor ruinene til Østmarkseteren ligger. Han måtte derfor gå oppover alle de bakkene som var på hjemveien. På denne strevsomme tur tappet han seg for 6 kg."

Eller denne:

Leif som til søndag skulde
være med i høidesprang
trenet i går på Kampens
Idrettsglads. Han tok fart
og satte til. Stangen som
lå på 890 km høide ble
eftersezt av en Fokker.
Denne Fokker skulde
også kontrollere om
Leif kom over eller ikke.
Men så forteller kapteinen
i Fokkeren, at han så
Leif fare forbi stadig
opover. Men han had-

de tatt for god fart
og ble borte i sky-
erne. Da man han
bare hadde mat for
1 dag frykter man
meget for at han skal
gule seg til han kom-
mer med.

Eller hans malende beskrivelser fra steder vi gjenkjenner i "Falkepatruljens første eventyr".

Han skrev også "Natt i leiren", et riktig stemningsfullt dikt som ble trykt i speidernes julenummer. Og en rimte ofte med glimt i øyet:

*Morgenstund har gull i munn
et gammelt ordspråk sier
men på disse tier
er det jo afternoon...*

Han hadde tidlig Herman Wildenvey som yndlingsdikter og forbilde. Som 16-åring kjøpte han, for sine første selvtjente kroner, "Wil-

denveys samlede dikte" i tre røde skinnbind - på avbetaling.

I tillegg til tegning og diktning viste han tidlig interesse for sang og musikk. Det samme gjaldt her som i perspektivtegningen; han var ikke spesielt glad i strukturerte spilletimer og pugging av noter. Han hadde godt gehør og likte best å spille i vei uten oppskrift. Kamera-ter forteller at han spilte i vei på mandolin uten å stoppe, og uten tid til å spille én låt ferdig før han begynte på neste.

Thorbjørn Egner bodde på Kampen helt til han traff sin Annie og giftet seg. Men selv om han flyttet, finner vi i hans fortellinger stadig tråder tilbake til oppveksten. I hans lesebøker for grunnskolen forteller han om Petter og Kari som bodde i Humlegata 5, som riktignok bare har tre etasjer og er rødt, men det er et murhus, og det har bakeri i første etasje. Og bakeren har en hest som heter Truls, og er veldig glad i Petter. Og hver dag er bakeren og

Truls ute og leverer brød og kaker til butikker rundt i byen. (ill)

I 1963 fikk han Bokkunstprisen for sine lesebøker. For Karius og Baktus ble han utnevnt til æresmedlem i Den Norske Tannlegeforening. I 1972 ble han tildelt St. Olavs orden og i '75 Oslo Bys kulturpris. I tillegg er han tildelt en rekke priser og æresbevisninger fra flere land. Hans bøker er foreløpig oversatt til 24 språk!

Og i disse dager blir hans visjoner om Kardemomme By gjort til virkelighet utenfor Kristiansand.

Vi spør som Karsten Alnæs i Dagbladet: Hva slags tryllestav var det egentlig han svingte, denne Kampe-gutten som underla seg en hel klode?

Kilder: Sverre Fritzvold, Arne Henriksen, Geir Johannesen, Bjørn Egner. Dessuten speiderbevegelsens troppsavis for 1920, Norsk årbok for barne og ungdomslitteratur 1984.

Aar:

Mandt-
nr.

Barnets fulde navn

Født

Forsørgers navn og stilling

Bopæl

936 Egner, Thorbjørn Magnus 12-12-12 kjøtmand Magnus Egner Notmannsgt. 5^a

Bydelshusets venner

Vil du bli med i Bydelshusets Venner? Vi har planlagt å starte en venneforening for Kampen Bydelshus. Hensikten med den er å øke aktivitetene i huset, få flere beboere engasjert, og å få inntekter til huset.

Så lenge Kampen Bydelshus har eksistert har det vært fullstendig avhengig av kampianeres egen innsats. Svært mange har bidratt etter evne over kortere eller lengre tid. Man har snekret og malt, levert gaver til lotteri, sittet i styret for huset, spilt til dans, arrangert fester og festivaler o.s.v. Vi er nå, mer enn noen sinne, helt avhengig av slik innsats.

Venneforeningen vil gi inntekter til Bydelshuset

Vi har mistet mye offentlig støtte, og dersom vi vil ha et bydelshus på Kampen, må vi selv være villige til å betale for det. Vi har derfor tenkt å ta en årsavgift på kr. 250,-. Svært så rimelig for å få lov til å være med å dra nytte av en så eksklusiv forening.

Venneforeningen vil gjøre det mulig for deg å bruke Bydelshuset mer

Medlemmene av venneforeningen kan være med på å arrangere aktiviteter etter eget ønske. Vil du være med på å holde f. eks.:

- lørdagsdan
- barneball
- juleball
- kulturkvelder
- kjempedager
- karneval
- skøytefest
- filmklubb
- lesesirkel
- hobbykurs

Dette var bare noen forslag, det er i hovedsak bare egen fantasi som stter grensene for mulighetene.

Venneforeningen gjør at du kan bli bedre kjent med folk på Kampen

Ett av Kampens fortrinn er nettopp nærhet og tetthet. Gjennom å arrangere eller delta på aktiviteter vil du styrke kontakten med nærmiljøet og treffe nye folk.

Venneforeninga vil gi oss et penere bydelshus

Vi håper at medlemmene av venneforeninga kan bidra til å bedre husets ytre. Kan du delta på en dugnad i ny og ne? Er det noe særskilt praktisk arbeid du kan bidra med? Bydelshuset trenger deg!

Ellen Lühr

Mandag, tirsdag, fredag:

9 - 17

Onsdag & torsdag:

9 - 19

Lørdag:

Etter avtale

 Studio Corinne
Dame og herrefrisør
Ring for timebestilling
Bøgata 10 (vis a vis kirken)
Telefon 57 13 73

Husk årsmøtet i Kampen Historielag tirsdag 19/3!
Alle er velkommen - medlem eller ikke!

JA - jeg vil bli med i Bydelshusets Venner

NAVN TLF.....

ADRESSE

Jeg ønsker å være med å arrangere

Jeg foreslår følgende aktiviteter

☐ Jeg støtter Bydelshusets Venner, men ønsker å være passivt medlem

Sendes Kampen Bydelshus, Bøgata 21, 0655 Oslo 6, eller legges i postkassa der.

Eli Storbekken er tolging. Fra Tolga i Nord-Østerdalen. Så hvem tror nå hun at hun er, en nedsnødd norddøl som skal lære kampianerne å lage "miljø"? Blir det stev og kulokk å høre i parken utover våren? Svar oss, miljøarbeider Eli!

- Klart jeg kan lære deg å steve, men det er nå liksom ikke det som er jobben min - og ikke skal jeg belære noen heller, for miljø, det skapes av folk sjøl, og kan hverken læres eller påtvinges folk.

- Og dette skal du hjelpe med?

☛ Ja, jeg er ansatt av bydel 6, på 1/2 stilling i 2 år, for å være en koordinator og kontaktperson for nær sagt alt som angår folk i strøket her. Alt de driver med, og ikke minst alt de måtte ønske å drive med, men altså ikke vet i hvilken ende de skal begynne.

- Og da snakker vi ikke om barnevaktjenester?

andre interesserte, i det hele tatt lur på hvordan de skal komme i gang. Like mye som å aktivisere, skal jeg gjøre det lettere for folk å være aktive!

- Her kommer vel det nystartede Bydelshusets Venner, for ikke å snakke om Kjempedagene, inn?

- Klart at de blir samarbeidspartne-

med morsmelken (og en ikke ukjent tussefløytespillende far), noe har hun ervervet selv: Aktiv i Norsk Vise & Lyrikkforum, kursleder i vokal folkemusikk og stev i mange år, og ute med egen plate.

- Til slutt - hvordan i all verden klarte vi oss egentlig før vi fikk disse miljøarbeiderne? Er ikke dette en konstruert stilling og funksjon da?

- Det kan nok være lett å gjøre seg lystig og ironisk på enkelte yrkestitlers vegne. Du kunne like gjerne sagt at et bydelshus er en kunstig tanke. Men før i tida het det "grendehus", og funksjonen de og samfunnshusene har hatt her i landet skal vi ikke undervurdere. Og den jobben jeg har, har også eksistert i alle år. Forskjellen er at de var ulønnet, de var ildsjeler, og "usynlige" på budsjettene. Korps og idrettslag er fortsatt avhengig av uegennyttig innsats.

Men vi lever i et mer komplisert og uoversiktlig samfunn,

Møt Eli - Yrke: Miljøarbeider

- Nei, men der går vel nesten grensen også. På den ene side er jeg et bindeledd til instanser som sosialkontor, barnevern, støttekontakter, hjemmehjelpkontor, eldreaktiviteter, for å nevne noe.

På den andre side har jeg en stikk motsatt funksjon av alt som kan smake av byråkrati og offentlige kontorer.

Det er til meg folk skal gå hvis de har ideer, mangler lokaler, mangler

re. Men jeg er ikke ansatt for å være noen "selger" for hverken Bydelshuset eller Kafe Lars. Via meg kan imidlertid folk knytte kontakter og formidle ønsker. Også på Kampen er det usynlige barrierer. De barrierene brytes ikke uten at folk snakker sammen.

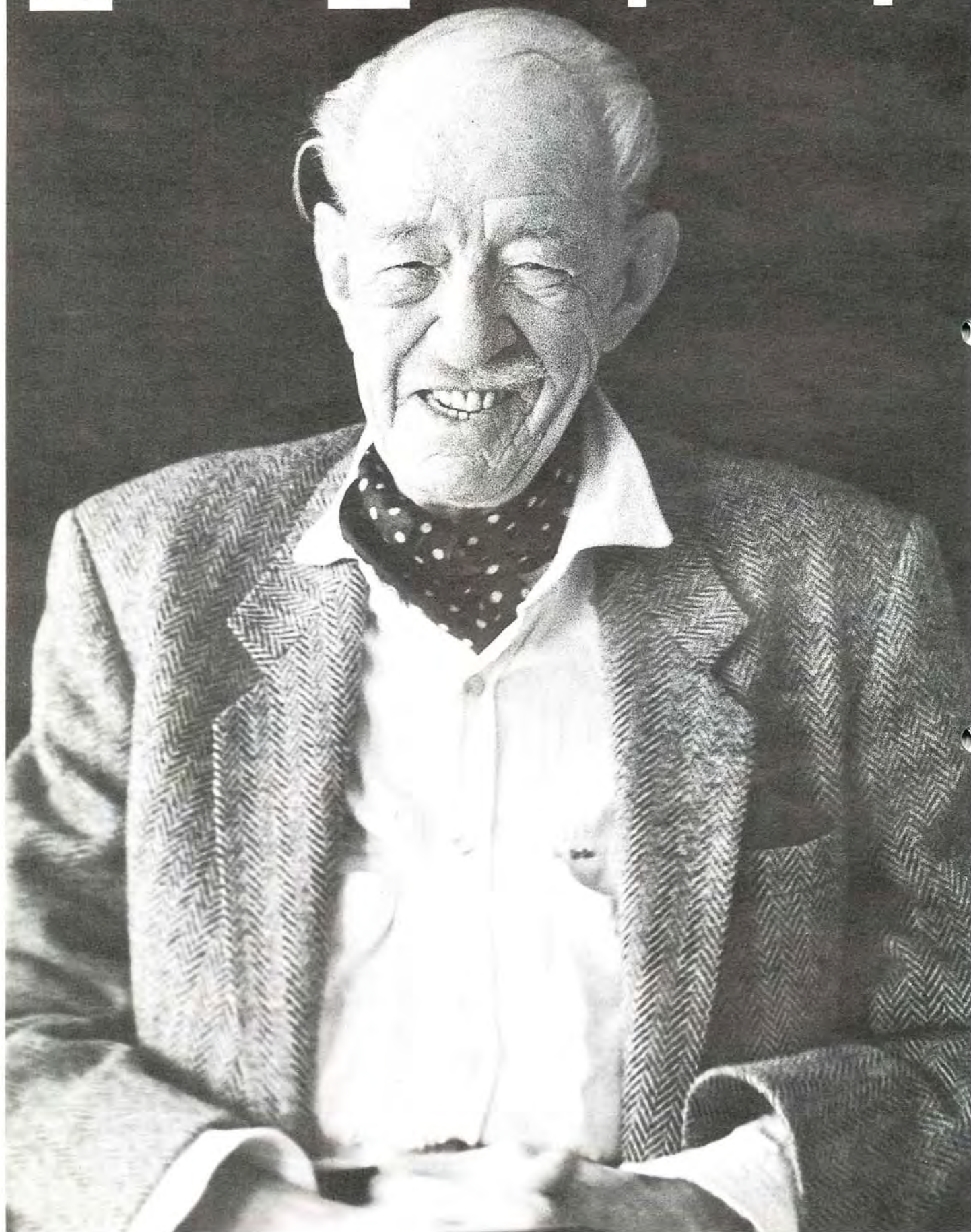
- Men Eli, dette med stev ...?

Eli ler. Og bekrefter: Noe fikk hun

det er vanskeligere for enkeltmennesket å nå fram med sine initiativ. Derfor tror jeg faktisk at den funksjonen jeg skal ha er påkrevet.

Snakk med Eli. Da er du selv med på å definere jobben hennes. Hun treffes på tlf. 68 45 02 (10 - 17) på tirsdager og ons/torsdager, kontor har hun i Bydelshuset. Følg med på oppslag for evt. forandringer! Og stev kan være riktig pent, det.

LEIF

Leif Ryve, med mellomnavnet Ragnar, er en markant skikkelse såvel på nedre som på øvre Kampen. Særdeles mange kjenner "Ryve" og enda flere kjenner "Leif". Og det til tross for at han egentlig er innflytter. Han er nemlig født i Gamlebyen, endog den gang da bydelen og bare den bar navnet Oslo.

Oslo var Kristianiagutten Leif Ragnars oppvekststed, men han har aldri helt godtatt at bondeflertallet på Stortinget endret hovedstadens navn fra Kristiania til Oslo i 1925, mot byborgerne ønsker. Selv ville han helst vært kristianienser født i Oslo, og ikke Osloborger født i Gamlebyen. Ofte refererer han hva maleren og forfatteren Christian Krogh tordnet: - Kristiania er en fanfare, Oslo er bare fire bokstaver.

Personlig setter jeg Leif Ryve høyt, selv om jeg betrakter ham som et politisk kuriosum. Han er den eneste verdikonservative sosialist jeg kjenner eller har hørt om, som av alt er havnet i det ny-grønmalte Venstre. Ondskapsfulle tunger, og dem lytter man jo til, påstår at han har vært innom alle tenkelige politiske partier, bortsett fra Senterpartiet. Tungene sier at Senterpartiet ikke ville ha ham.

Jeg spør Leif Ryve om hvordan det var mulig for ham, med hans bakgrunn i næringslivet og som selvstendig næringsdrivende i mange år, samtidig å være en av Einar Gerhardsens hengivne. Han burde jo vært liberalist?

- Det måtte være enkel psykologi for næringsdrivende på Kampen å støtte opp om sosialdemokratiet! I 50-60 åra var jo Kampen en arbeiderbydel, - ikke at alle nødvendigvis var "på gølv", men altså et renslig, gammeldags arbeiderstrøk - der folk betalte *kontant*! Hadde jeg hatt butikk i Bygdøy Allé ville jeg gått konk, for der skal jo folk ha *kreditt*. Men jeg har da også hatt sansen for Høyrepolitikere, den gamle garde, Stranger, Lindebrække. De hadde en *naturlig*, konservativ dannelse som gjorde dem til gode politikere. Og jeg slutter meg til Stranger, som da han ble tildelt den aller første "Oslopatrioten", uttalte: "Dagens Oslo er ikke *mitt* Oslo". En kan bli skamfull over Oslo, slik den fremstår i dag.

Leif Ryve er et spennende menneske, men han blir stillfaren når man kommer inn på utdanning, samtidig som han fleiper: - I sin tid ble syv år på

Gamlebyen skole ansett som jevn godt med eksamen artium.

Men han var dog handelsborger, utdannet ved velrenommerede Treiders Handelsskole, som nær var stillet på linje med Oslo Handelsgym.

Han har betydelig innsikt i moderne billedkunst, ihvertfall vurdert ut i fra undertegnede ståsted. Og jeg har jo registrert at eieren av Galleri Kampen, cand. mag. Joronn Dahl, benytter Leif Ryve som stedfortredende ansvarshavende når hun må ta en svipptur til et utland, under en utstilling.

Han er opptatt av scenekunst, noe som kanskje kan forklares ved at barn- og ungdomssvennene Frank Robert og Rolf Søder ble store på de skrå bredder.

Han er meget belest. En av de første gangene forfatteren og lyrikeren Sidsel Mørck, som flyttet inn på Kampen i fjor, besøkte Kafe Lars, traff hun Leif Ryve. Han deklamerte da for henne et av hennes fineste dikt. Slik opplever en dikter relativt sjelden. Vi andre var imponert.

Leif Ryve har vært habil idrettsmann og idrettsadministrator, han er fremdeles funksjonær under Holmenkollrennene, på 24. året. Han startet Kampen Historielag, og bad om avløsning som formann etter to år. Noen synes imidlertid å betrakte ham som *innehaver* av historielaget.

Vi benker oss på Kafe Lars, Leif Ryve og jeg, og får etterhvert også selskap av Kampenpostens redaktør. Her er Leif hjemmehavende, et sentrum. Han har noe av æren for at Kampen har sin unike kafe, et treffsted alle andre hovedstadens bydeler savner. Han har sittet i Bydelshusets styre, han bisto kafeens grunnlegger, Anne Lise Flavik.

Leif Ryve har spesielle kvalifikasjoner når det gjelder å være restauranttrådgiver. Han har danset på mellomkrigsårenes jappested "Røde Mølle", (som dessverre ble revet), han har frekventert Bristol's "Five o'clock tea", som som skal ha vært finest i Oslo by.

- Ja da, det var det sus over. Det var jo helst "unge voksne" som frekventerte five o'clocken. For kr. 5 kunne man, pen i tøyet, innta kaffe, te og kaker i Mauriske Hall, til tonene av Øyvind Berghs Bristol Orkester. Men kl. 19 måtte vi ut, for da kom de store gutta, skipsrederne og notabilitetene. Men, du verden, Gamlebygutta av den gang

var ellers ikke noen man plukket på nesen.

Så sitter vi overfor denne mannen som ser ut som en nord-irsk lord, med skotske røtter. (Han er halvt svensk, men det er jeg diskret nok til ikke å nevne. Jeg har nemlig aldri tilgitt svenskene deres oppførsel i 1814 og efterfølgende år.).

- Leif Ryve, hva er det efter din mening som har gjort Kampen så attraktiv som småbyen i storbyen er blitt? Er det den særpregede og kvinne-dominerte menighet? Er det den gamle forstads-kultur? Er det innflytterne som stort sett oppfatter seg som radikale? Er det Alf Bastiansen og andre tellende arkitekter med byfornyesidéer? Er det filosofien bak et bydelshus? Er det Galleri Kampen som et kultursentrum?

- Det er summen av det intervjueren nevner som gjør at Kampen idag har et miljø ingen annen bydel, så langt jeg har erfart, kan oppvise maken til. Den tetteste bydel vi har, er Rodeløkken, den egentlige Rodeløkken, og ikke eiendomsmeglerens utvidede kulturbegrep. Men også Kampen er så geografisk massiv, at det gjør det lettere å dyrke et nærmiljø enn for eksempel på Majorstuen eller i Homansbyen.

- Så massiv at du har utropt Kampen til selvstendig republikk? skyter Kampenposten inn.

- Ja, og første paragraf i grunnloven lyder: "Vaalerengler og Tøyenitter haver ikke adgang til Riket"!

- Leif Ryve, du har vært temmelig dominant i det miljø du tilhører. Har du noengang følt Jantelovens nærhet? Virker Janteloven på nedre og øvre Kampen?

- Mener du Aksel Sandemoses originale: Du skal ikke tro du er noe... osv, så er mitt svar at Janteloven ennå ikke er helt avskaffet på Kampen. Men jeg har da ikke vært noe spesielt utsatt, det er vel helst slik, at gjør du i det hele tatt noe, så står du også for hogg. Og mange ur-kampianere har vel aldri godtatt de nye, innflyttede kampianerne. Men det er da tross alt de som har preget det nye Kampen. Kampen i dag - uten innflyttere? En umulighet! Men jeg har ikke sansen for *glansbilder* av noe slag.

Avslutter mannen med ansiktet som, i følge hans hustru, bare en mor - og en sjelden gang - en kone kunne elske.

HANSATWEN

Ettgrepsbatteri for benk, DN 15,
m/ svingbart utløp, forkrommet,
P-IX/IA

Nå kr. **1500,-**

HANSATWEN

Ettgrepsbatteri
for servant

Nå kr. **1300,-**

Ferdig skiftet, inkl. mva.

Gå til din lokale rørlegger!

Hagegata 54 0653 Oslo 6 Tlf. 68 38 29

Buss nr. 20 Skøyen og nr.
29 Vippe-langen.

Alle
T-baner går til
oss.

STORT BRILLE UTVALG
OPTISK SYNSPRØVE
GOD SERVICE

**Solbriller til påske?
Vi har utvalget!**

TØYEN OPTIKK

Hagegt. 24, Oslo 6

Tlf. (02) 19 82 73

**Neste nr. av Kampenposten
kommer i mai/juni!**

HUSK:

Gratis hjemkjøring
av varer når du handler
for min. kr. 300,-!

HVER MANDAG

**MEDISTER
FARSE 39,-** pr. kg.!

Kun kr.

Ønsker du kvalitet, service, fagkunnskap og
skikkelige kjøtt-, pølse- og påleggsvare?

Gunnar Ruud

Bydelens spesialforretning

Norderhovgaten 7 Tlf. 19 58 80

Hei, folkens!

Takk for sist! Denne gangen har vi faktisk ikke tenkt å å kjeft på dere, for vi har gitt opp få inn noe respons fra dere. Dere tror kanskje at vi ikke har noen premier på disse konkurransene?!! Å joda!! Klart vi har premier!

PEACE

Huff så mye jævelskap det er i verden nå for tiden! At ikke alle de skytegærne folka kan holde fred, og spille sjakk om det de er uenige i ?!?! Det hadde jo vært mye greiere, for tenk på alle de menneskene som bor i faresonen, og ikke er enige med styret i landet sitt! Det er dem det går ut over, og ikke de som starter krigen! Saddam sitter jo ti meter under jordoverflaten i et atom-bombesikkert rom, som er beregnet på at 14 mennesker kan leve der i ett år med mat og alt det som trengs.

Han hadde ikke merka en dritt hvis alle i Irak døde av en kraftig atombombe! Bush er ikke noe særlig bedre han heller, der han sitter ved kanten av svømmebassenget sitt og piller seg i nesa mens han sender dødelige raketter omtrent uten å tenke! Det er feigt!

Da var det noe annet når Cæsar levde. Han var alltid en av de fremste i rekkene av sin hær. Det kalles ærlig krig! Han merket når han gikk for langt. Det gjør derimot ikke Hussein og Bush. De kan bare trekke seg ned i dass!!!

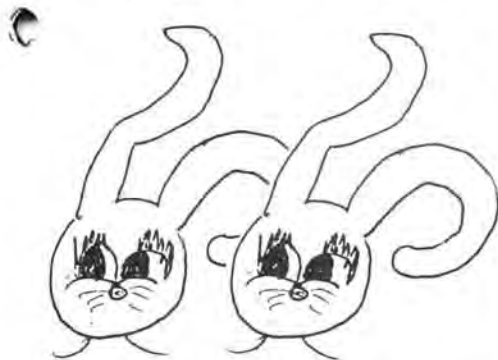
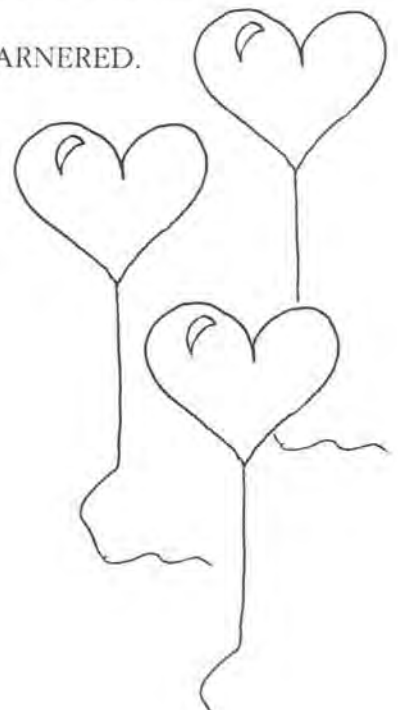

KONG OLAVS DØD

Vår kjære konge er død. Og det er veldig trist, for han var en kjempesnill konge! Det tror jeg vi alle var enige om. Det kom jo ikke overraskende på oss i og med at han ble dårlig allerede i sommer, men det er jo allikevel alltid like leit!

ALT FOR NORGE!

BARNERED.

PS: La meg få benytte sjansen til å minne om at vi har fått et bibliotek på Tøyensenteret! (Ja, hvis du liker bøker, da.)

TUVA

BOKTIPS

Maria Gripes bøker

Hvis du liker bøker som tar litt lang tid å lese, så anbefaler jeg hennes bøker! Spiritisme og mystikk er veldig spennende! Les disse bøkene: "Agnes Cecilia - en selsom historie", "Tordivelen flyr i skumringen", "Skyggen over stenbenken", "De hvite skyggene i skogen"; "Skyggenes barn", og alle de andre Maria Gripe-bøkene!

GRO

TUVA

Kampen Historielag

Kampen Historielag er en del av miljøet. For nyinnflyttede kan historielaget være en inngangsbillett til Kampenmiljøet. Historielaget arrangerer to foredragsaftener i året, samt vandringer på Kampen med Erik Melvold, Hassa Horn og Leif Ryve som ciceroner. Erik Melvold har også tatt medlemmene med på streiftog til andre bydeler og langs Akerselva.

I januar besøkte barn fra Kampen Sporveismuseet på Majorstuen i Historielagets regi. Våren 1991 vil medlemmene bli invitert til besøk på Akershus Slott. Riksantikvaren, Stephan Tschudi-Madsen, vil være guide.

Tirsdag 19. mars kl. 19.00 avholdes årsmøte i Bydelshuset. Etter generalforsamlingsforretningene vil byhistorikeren, lektor og nestleder i Kampen Historielag, Erik O. Melvold kåsere over temaet:

Karl den 12. i Christiania - et dystert 275 års minne.

Jeg oppfordrer interesserte til å fylle ut nedenstående kupong og sende den til Kampen Historielag!

*Greta Gulbrandsen
Leder i Kampen Historielag*

Jeg/vi tegner herved medlemskap i Kampen Historielag.

Navn

Adresse

.....

Underskrift

Kontingenten for 1991 er kr. 50,- for yrkesaktive, og kr. 30,- for ungdom og pensjonister.
Kupongen sendes: Kampen Historielag, Bøgata 21, 0655 Oslo 6

Årsmøte i Bydelshuset

Kampen Bydelshus hadde årsmøte 5.mars. Vi har hentet disse smakebitene fra styrets beretning:

"Styrets hovedoppgave i perioden har vært å fullføre den snuoperasjonen som ble startet i tidligere perioder. Formålet har vært å unngå at den meget store økonomiske krisen huset har befunnet seg i gjennom lengre tid, skulle ende i økonomisk ruin.

En trusel om konkurs har hengt over styret i hele perioden. Ved betalingsstans, engasjement av en advokat, forhandlinger med kreditorene, salg av deler av andelslagets eiendom (i henhold til årsmøtevedtak), omlegging av økonomistyringen, budsjettarbeid, likviditetsbudsjett, regnskapskontroll og engasjement av forretningsfører fra 1.1.91, mener styret at det er lagt et grunnlag for en stabil forretningsmessig drift (hvis aksjeforslaget får gjennomslag).

Styret mener derfor at vi nå faktisk tilfredsstiller det vedtektsfestede formålet om å drive bydelshuset etter alminnelige forretningsmessige prinsipper.

... det fremlagte regnskapet viser en vesentlig bedring av husets økonomiske stilling. Forhandlingene med de uprioriterte kreditorene er ennå ikke avsluttet. ... Knut Erling Wedul er vår ungdomsleder i 15 t. pr. uke, på midler gjennom Kampenprosjektet/Oslo kommune/Tøyen Fritidsklubb og Kampen skole. Han leder fredagsdiskotekene og åpne kvelder hver mandag. Fredagene har han hjelp av enkelte frivillige voksne. Tilbudet er i hovedsak for unge mellom 12 og 18 år. Det er valgt et styre blant ungdommen, med medlemskort for å være med i aktivitetene til medlemspris. Andre får også delta, men til en annen pris.

Det har vært arrangert utflukter og overnattingsturer, bl.a. slalomturer. Et tilbud om gym på lørdagene ledes også av Knut Erling, og holdes i skolens lokaler.

... Styret mener det må legges ned et betydelig arbeid i kommende periode for å endre negative ungdomsholdninger til huset, samt rekruttere ny ungdom til huset.

... Utleievirksomheten er selve kjernen i Bydelshusets økonomi. Kafe Lars har styrket sin posisjon som andelslagets viktigste leietaker. Den nåværende leiekontrakten gjelder for fem år, med rett til fornyelse for ytterligere fem år. Kafe Lars drives nå i fellesskap av Jens A. Kristensen og Kjell A. Engebø. Styret mener denne kontrakten er et hovedgrunnlag for

den forretningsmessige driften av Bydelshuset.

... Som i forrige periode er vedlikeholdsarbeidene av tildels akutt karakter. Det økende hærverket kommer i tillegg til naturlig forfall.

... Paal Jargel ble engasjert som vår forretningsfører fra 1.1.91. Dermed er viktige økonomifunksjoner for huset lagt i profesjonelle hender på en mer helhetlig måte enn tidligere, til avlastning for kommende styre, og større trygghet for oss og våre kreditorer.

Fra valgkomitéens innstilling:

"Det er klart at styret har løst sin periodes oppgaver på meget tilfredsstillende måte, og har legitimt krav på avløsning.

Det forutsettes at det styret som nå velges innleder en ny og tredje epoke i Kampen Bydelshus. Den første var oppbygging og bygging, da styremedlemmer som ikke var arkitekter gikk lei. Den andre perioden gjaldt gjeld og økonomi som skulle under kontroll, da var det lite spennende å ikke være interessert i økonomi og jus. Nå bør det styret som velges konsentrere seg om bydelshusets innhold, og utvikle en (ny) kulturpolitisk profil for huset. Dette er grunnlaget for valgkomitéens innstilling.

... Valgkomitéen vil også gå av, og har et par anmerkninger: Det har vært for stor slitasje og gjennomstrømming av styremedlemmer i bydelshuset. Det er valgkomitéens håp at det påtroppende styret velger en arbeidsform som ikke er for belastende, og som får styremedlemmene til å vare lenge. Spesielt vil valgkomitéen peke på at dens forarbeid har vist at det er en stor underskog av mennesker på Kampen som gjerne vil ta et tak en gang i blant, men ikke sitte fast i styret. Dersom styret bruker disse mulighetene til formelle oppnevninger av grupper og komitéer til kortsiktige formål, kan også styrets eget arbeid lettes.

DISSE BLE VALGT:

Styret:

1. Jan Bendix Byhring
2. Dagfinn Halvorsen
3. Robert Lorange
4. John Lundstøl
5. Kari Mette Svenkerud
6. Kirsti Aasen
7. Ellen Lühr

Varamedlemmer:

1. Kåre Engebråten
2. Marit Lauten

Styret velger selv leder, nestleder og kasserer blant sine faste medlemmer.

Besøk
**FAG-
MANNENs**
blomster-
og gave-
forretning
i Bøgaten 9!

Gunstige priser!

**HAMID
KOLONIAL**
**Liten og kose-
lig, - og vi har
det du trenger.
En ekte nær-
butikk!**

Åpningstider: Man - fre:
09-19. Lørdag 09-16.

Velkommen!

Bøgata 10, inng. Nanne-
stadgt. (v/Baker Nordby)
Tlf. 19 67 33

**Jazz på Kafe Lars!
Kampen Kro-og
Kirkekor &
Dag Arnesen
Quintet
Fredag 15/3
Entré kr. 50,-**

Våren kommer!

Tekst: Siri Bryn Foto: Per Hanevik

Etter en riktig snørik vinter, kan vi snart atter oppleve den yrende, barnslige gleden over å ta på vårsko og lage klikk-klakk-lyder bortover fortauene. Og på de utroligste steder bryter det fram løvetann og blåveis.

Sola varmer og lokker fram krokus og snøkløkker. Samtidig begynner såingen av sommerblomster og nyttevekster. Fra da av er det bare å følge med fra uke til uke, for

nå blomstrer planter og trær på skift hele våren, sommeren og høsten igjennom.

Noen steder vokser det mer enn andre steder, og ett av dem er Botanisk Hage på Tøyen. Allerede i mars blomstrer trollhassel og gulljasmin og vårkrossved!

Botanisk Hage ble opprettet alt i 1814, og er Universitetets undervisningshage og forskningsavdeling. I tillegg driver de folkeopplys-

ning, og ligger utmerket til for lærerike søndagsutflukter hvis man vil kombinere det med geologisk og zoologisk museum. Eller du kan rett og slett sette deg på en benk og filosofere over hvor fantastisk naturens kretsløp er innrettet.

Gå ikke glipp av tulipanblomstringen i slutten av mai, som er en åpenbaring uten like! Ikke minst kan du stifte bekjentskap med tulipanarter du aldri har sett før, for her er en imponerende samling, med eksotiske navn som Orange Nassau, Red Matador og Queen of Bar-tigons.

Eller ta en titt på den kjempe-messige hestekastanjen foran Tøyen Hovedgård, som har stått der i flere hundre år. Eller gå en tur nedover Kirsebæralleen som er i full blomst på 17. mai. For ikke å glemme rhododendronen når den springer ut tidlig i juni!

Innendørs, i tropisk klima, kan du beundre den berømte kjempevannliljen, eller hils på den følsomme mimosaen som klapper bladene sammen ved berøring - eller de kjøttetende kannebærtrærne.

For spesielt interesserte har Botanisk Hage en venneforening. Den har eksistert i 3-4 år, og står for bl.a. omvisninger i veksthusene, fjellhagevandring, vårtreff med planteteauksjon, medlemsmøter og foredrag. I tillegg har de den årlige frøutdelingen, som bokstavelig talt kan bli spiren til en ny hobby.

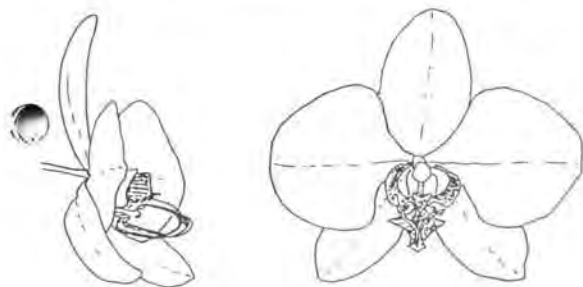
I prekære tilfeller hjelper de folk med å diagnostisere syke planter! De har ikke kapasitet til å ta seg av alt mellom himmel og jord, men skulle du være riktig fortvilet over en stor og dyr plante, kan de ihvertfall gi deg gode råd og videre henvisninger.

Portene åpner kl. 07 på hverdager og kl. 10 på lør-, søn- og helligdager. I mars stenger de kl. 17, i april kl. 18, og fra mai til august kl. 20. Veksthusene har åpent kun mellom kl. 12 og 15. Ta en tur og se på våren!

Lys, luft & kjærlighet

Orkidéer vokser på flere kontinenter, fra skoger til isøder, og finnes i tusener av varianter. Noen har en enkelt blomst, mens andre har hundrevis i en klase. Noen blomstrer i mindre enn en dag, andre i mer enn seks måneder. Noen er ikke større enn noen få millimeter, mens andre måler opp til en kvart meter i diameter.

Orkidéentusiaster er det mange av, og man finner dem i alle land, men én ting har de felles - de har tapt sine hjerter til en plante som er utrolig vakker og fascinerende.

I Norderhovgata har orkidéene slått rot i Vesla Vetlesens hjerte, der hun og blomstene lever i en lykkelig symbiose, eller avhengighetsforhold, med hverandre. Hun har bygget seg et drivhus med en rekke forskjellige innretninger, alt til orkidéenes beste.

Her finnes barkevegger med sildrende vann i passende mengder, luftfuktere, fuktighetsmålere, gradestokker, ovner, vifter og belysning. Her er spesialbygde hjemmesnekrede potter i lafteknikk for at røttene skal ha det passe luftig. I pottene stapper hun akkurat passe fulle med bark og mose, - for orkidéene liker ikke jord.

I naturen slynger orkidéene sine røtter rundt bark og stammer, og henger seg fast eller klatrer til topps i trærne for å få lys og luft. Noen kaller dem parasitter, men egentlig har de bare sunt næringsveit. Det er derfor de kan overleve på de utroligste steder, selv inne i den mørke regnskogen.

Inne hos Vesla Vetlesen lever de av lys, luft og kjærlighet. De behøver lite gjødsel. De blomstrer på skift, og én etter én får de æren av å pryde stuen. Men orkidé-hobbyen slutter ikke her. For det er nå de skal studeres og tegnes, eller males i akvarell. En hobby er sannelig hva man gjør den til ...

*Bulbophyllum
camburiense*

*Dendrobium
delacourii*

*Den.
capillipes*

*Den.
parishii*

Phalaenopsis ?

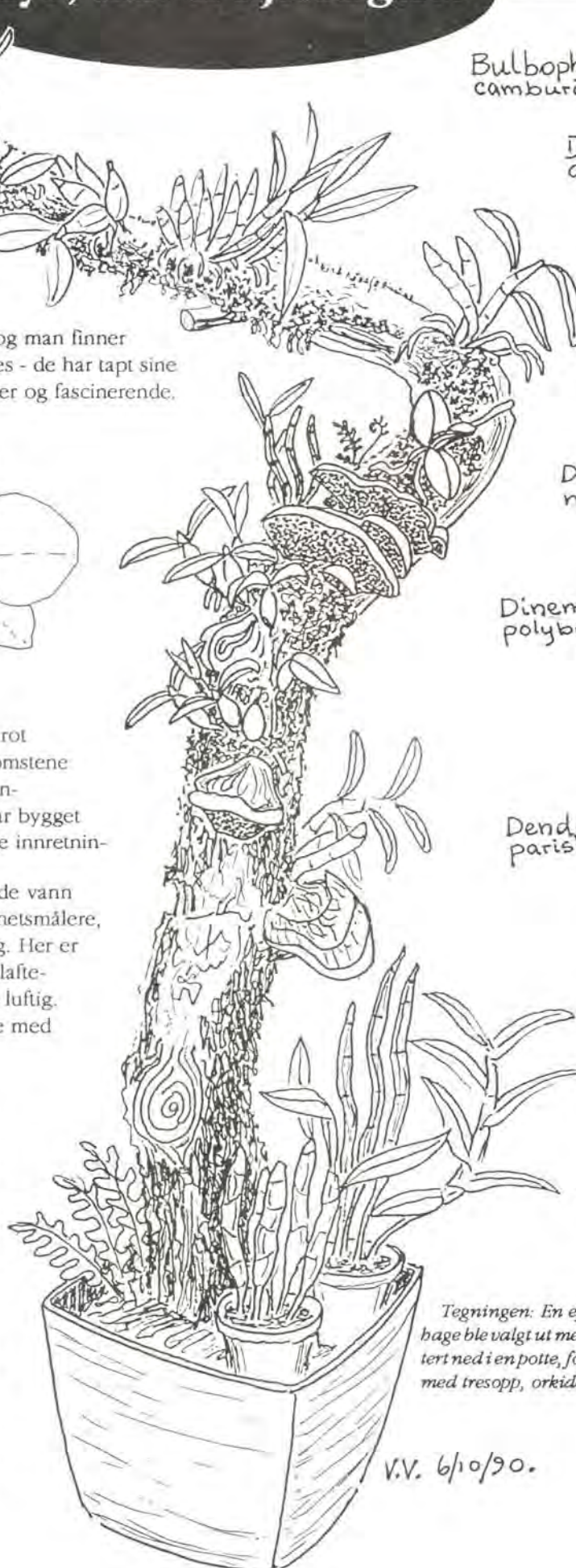
*Den.
margaritaceum*

*Dinema
polybulbum*

*Dendrobium
parishii*

*Dendrobium
nobile*

*Dendrobium
heterocarpum*

Tegningen: En eplegren fra sønnen Pers bage ble valgt ut med omhu. Den ble sementert ned i en potte, for deretter å bli podet inn med tresopp, orkidéer og bregner.

V.V. 6/10/90.

Tekst: Siri Bryn

Utryggheten er verst!

John Erik Frydenlund

Tall og statistikker taler sitt eget språk. De sier noe om samfunnsutvikling, om sammenhenger. Og selvfølgelig er det viktig å slik kunne tallfeste og beskrive virkeligheten som omgir oss. Riktig anvendt kan statistikk fortelle oss noe om tendenser og store linjer.

Men det som for deg og meg er uinteressante smånotiser i avisen, det er svært så virkelighetsnært for enkeltmennesket det rammer. Vi forstår ikke hva det innebærer, det å på en eller annen måte å bli utsatt for et overgrep. Ikke før det skjer oss selv.

Urealistisk, og uklokt, ville det da også være å påtvinge folk en intens opplevelse av alle andres ulykke. Til det er støyen av dårlige nyheter og likegyldigheter for stor i medie-samfunnet vårt. Men vi har snakket med én Kampenboer som har blitt utsatt for kriminelle handlinger. Han er ikke alene. At vedkommende vil være anonym, respekterer og forstår vi.

- Første gangen var vi ikke engang ferdige med å pakke ut flyttelasset. Vi kom til Kampen for ca. 2 år siden, min kone og jeg. Vi følte dette kunne være et rolig og trivelig sted å slå oss ned på. Vi er begge godt opp i 70-åra, har flyttet mye rundt, og syntes det fikk være nok nå. Men som sagt, flyttelasset var ikke ute av kassene før det første "besøket" fant sted. Kona og jeg var den weekenden på hytta, og i løpet av helgen hadde de altså tatt seg inn i vårt nye hjem. Et forferdelig rot overalt, og verdier for flere titusener av kroner var borte.

- En hyggelig velkomst - og det stoppet ikke med det?

- Neida, på disse to årene har vi hatt tre innbrudd og ett innbruddsfor-søk. Det ble magrere utbytte på tyvene disse gangene, men for oss som opplever slikt er jo ødeleggel-sene en stor belastning - ødelagte dørkarmen og låser, også rotet da, selvfølgelig.

- Var det spesielt enkelt å bryte seg inn hos dere? Og når på døgnet skjedde dette?

- Enkelt og enkelt, alt var forsvarlig låst, for all del. Men det er ikke noe hinder for uvedkommende som vil inn. De kan "faget" sitt. Nå hadde vi ikke alarm de første gangene. Det er behørig installert nå - og den bråker. Ut over dette vet jeg egentlig ikke hvordan man best kan beskytte seg. Men alarm anbefaler jeg sterkt - den kan avskrekke og/eller avbryte det som er på gang. Men du spør når dette har skjedd, og det er det rare, at dette er ikke "mørkets gjerninger"! Det har skjedd midt på lyse dagen, like gjerne på hverdager som i en helg. Det andre innbruddet skjedde i løpet av bare et par små formiddagstimer min kone og jeg var ute av huset. Og da er folk frekke!

- Hva leser du ellers ut av dette?

- Hvem som stod bak får vi vel aldri vite, for ingen av innbruddene er noensinne blitt oppklart. Men i og med at de kan slå til akkurat disse to små timene, tyder jo det på at de må ha holdt oss under oppsikt? De trenger jo ikke derfor være spesielt lokalkjente.

- Men det er det kanskje nærliggen-de å tro?

- Ja.

- Og ingenting har kommet til rette?

- Ingenting. Vi har tatt utallige runder hos brukforretninger og pantelå-

nere, men har ikke oppsporet noe. Og det fortærende er jo at man ofte mister ting som har stor affeksjons-verdi - de kan jo ikke takseres i kroner og øre!

- Bittert?

- Ja visst er det bittert - men det materielle er likevel ikke det verste. Men utryggheten! Du føler deg jo ikke trygg i ditt eget hjem. Det føles urettferdig, gjør det. Kunne de ikke ha unt oss å få være i fred?

- Gode råd og forholdsregler?

- Vi burde kanskje vært flinkere til å se etter for hverandre? Jeg snakker ikke om borgervern og slikt, men være flinkere til å bistå naboen, ikke bare i forbindelse med ferier og reiser, men generelt ha øyne og ører med oss i nærmiljøet.

Min kone og jeg har også opplevd noe som jeg absolutt vil advare mot, og da spesielt eldre, som er ekstra utsatt: Ikke slipp inn fremmede som under et eller annet påskudd prøver å ta seg inn i leiligheten din! Dette er proffe bander som alltid operer flere i lag. De kan utgi seg for å representere de forskjelligste firmaer og etater - men forlang legitimasjon og sjekk den nøye, hvis du ikke kjenner vedkommende.

Vi fikk besøk av en ung dame som påstod at hun kom fra kirken og menigheten her. Nå har vi såpass kjennskap til Kampen i så måte, at vi straks forsto at det ikke stemte, og vi fikk avverget det hele. Men vi vet at de har lykkes andre steder på Kampen, og de kommer til å lykkes igjen.

Bare ikke misforstå meg dithen at vi skal gå rundt og mistro alle våre medmennesker. Det må vi ikke, men vi kan "bruke hue"!

"Men skal de ikke straffes da?"

Forbrytelser skal straffes. Det synes vi alle, og slik lyder også lovens bokstav. Debatten går på hvordan straffen skal sones, og hvilke konsekvenser straffeformen gir. Siden kriminalpolitikk for alvor ble satt på dagsordenen i løpet av 70-åra, har debatten rast, høyrøstet og inderlig. Personangrep og mistenkeliggjøring av motpartens motiver har vært gangbar mynt.

Et av forsøkene fra denne yngletid har vist seg seiglivet nok til i disse dager å få lovstatus. At dette er en tanke som ble født i Inger Lousie Valles tid (Etterkrigstidens mest utskjelte og uthengte politiker?), for så å bli drevet gjennom med rekordfart av Syse-regjeringen en 10-12 år senere, kan kanskje more.

Vi snakker om KONFLIKTRÅD, og når K-råd nå blir obligatorisk i alle kommuner, er det trolig fordi det er en spennende blanding av "gammel" snusfornuft og nåtidig kriminalpolitisk bevissthet.

Bakgrunnen er at vårt rettsapparat arbeider langsomt. Mange saker blir liggende, lovbrøyteren slipper ofte med påtaleunntakelse og flekk på rullebladet. Mangel på synlig reaksjon kan gi inntrykk av at lovbrudd ikke har følger. Dette *kan* skape en kriminell løpebane, selv om saken i seg selv kanskje ikke var så "alvorlig".

K-råd er derfor primært aktuelt for de som ennå ikke har rukket å oppleve at bordet fanger. Vi snakker om å gripe inn i en tidlig fase, konfrontere gjerningspersonen med at handlinger faktisk har konsekvenser, og at man må stå til rette for det man gjør.

Hvordan foregår det så? En K-rådsbehandling innebærer at gjerningsperson og offer møtes ansikt til ansikt, med en megler fra K-rådet til stede. Skyldspørsmålet må være avklart og gjerningspersonen må ha tilstått, for K-råd er ikke noe etterforskningsorgan. Saken *kan* være oversendt fra politiet, altså anmeldt, eller partene selv kan ha ønsket den inn for K-råd. Frivillighet fra begge parter er en betingelse.

Under meglingen vil gjerningspersonen bli konfrontert med hvordan offeret har opplevd hans forbrytelse - ansikt til ansikt. De kommer deretter fram til en avtale som innebærer at det "gjøres opp", i form av arbeid (f.eks. utbedring av skader, ved hærverk), eller det kan ende med en økonomisk forpliktelse.

Blir ikke avtalen og en 6 mnd.s prøveperiode overholdt, går saken rett til politiet. Det gis én sjanse - og det lønner seg å ta den. Blir saken gjort opp er den ute av verden - for godt! Ingen flekk på rullebladet - og du har tatt ansvar for egne handlinger. Det blir du voksen av.

Enn offeret da? Offeret vil aldri kunne komme dårligere ut økonomisk ved en K-rådsbehandling enn ved politianmeldelse. Forsikringsselskapene godtar K-råd på lik linje med politianmeldelse. Du har dessuten her en mulighet til selv å påvirke saksgangen - du er ikke en liten brikke i et overbelastet rettsapparat.

Hvilke saker kan behandles i K-råd? Det ligger vel i kortene at vi ikke her snakker om grove voldsforbrytelser o.l. Det kan dreie seg om innbrudd, biltyverier, hærverk etc. Men også legemsfornærmelser og erstatningssaker med store beløp har vært K-rådsbehandlet.

En straffereaksjon som er rask, rettferdig og lærerik for både gjerningspersonen og offeret, kunne det være noe å tenke på?

**Vi hjelper deg
med alt innen grafiske
tjenester!**

**Ring oss!
Vi holder til i ditt
nærmiljø!**

KAMPEN GRAFISK as

Boks 2805 Tøyen – 0608 Oslo 6

Telefon: 02/67 94 13

Fax: 02/19 17 06

- og så var det kondisen, da ...

OBS!

**Vet du at vi har et trimtilbud i Bydelshuset? Hver torsdag
svetter og løfter vi fra klokka 18.00. Vi har fin musikk
og uhøytidelig stemning. Alle som har lyst til å røre på seg
er hjertelig velkommen!**

I år avholdes KJEMPEDAGENE PÅ KAMPEN fredag 31. mai, lørdag 1. juni og søndag 2. juni. Vi akter å slå på stortromma!! Mange kommer for å delta, blant dem Kampen Janitsjar. Vi kommer med utførlig program senere. Vennligst merk av datoen, reis ikke på landet - bli på Kampen!

... Kampen menighet har et rikt vårprogram med bl.a. besøk av Liv Dommersnes, og ikke å forglemme Magnolia Jazzband og Kampen Kro og Kirkekor på den tradisjonelle 1. mai-gudstjenesten

... Vi registrerer at ny tannlegepraksis er etablert på Kampen. Mannen med boret heter Per Wiggo Tangen, og tar imot pasienter på både dag- og kveldstid, samt på lørdager. Så er vi altså ikke trygge i helgen heller... Adresse: Bøgata 17, telefon 68 93 02.

**Konfirmantbildet
- slik familien vil ha det**

**Konfirmantbildet
- slik du selv vil ha det**

Colour Art Photo

Norderhovgata 11
0654 Oslo 6
Tlf. 19 06 74

ATELIER

VIGDIS

Bla videre, dette handler bare om teater...

Tri Sestri står det, over hele Kampen. Tsjekhov, står det også. Teater, altså!

Gamle Kampen Mekaniske Verksted er et anonymt murbygg, ikke sje-nerende intimt og innbydende belig-gende mot Kjøllberggata. Så en dag; Farger og blomster malt over døren. Fortinbras Teater - er ikke det de med Tri Sestri? Og er det ikke 48 timer til deadline?

En meget lang korridor, en litt kor-tere, skilt lydende prøvesal. Ikke en sjel å se. Ikke før Erik Meling reiser seg fra en romslig stol i en enda romsligere sal. Erik er Fortinbras, viser det seg. Og forteller:

- Fortinbras er en profesjonell prosjekt-gruppe, dvs. at staben settes sammen fra prosjekt til prosjekt. Skuespillerne er gjerne tilknyttet andre frie grupper, noen er rene freelancere.

- Du har satt opp stykker før, både i Bergen og Oslo, og har altså overlevd som teatermenneske. Når var du mett sist? Ærlig nå!

- Mett og mett...svært få lever lever fett av teater, de fleste er avhengig av ekstraintekt. Allikevel, det er dette som er mitt yrke.

- Hvorfor Kampen?

- Det er egentlig tilfeldig. Prosessen forut for å få satt opp et stykke er lang og frustrerende. For i det hele tatt å kunne søke om støtte, må masse arbeid nedlegges, og finanser legges på bor-det. Du må ha lokale, skuespillere må være engasjert, budsjetter må selvsagt forevises.

- Risikovillig kapital?

- Det skal godt gjøres å gå med noe overskudd. Til denne forestillingen har jeg ikke ett øre i tilskudd eller støtte. Men leien er altså rimelig her. Vi har selv brukt 260 liter maling på lokalene, og sliter vettet av oss for å få rigget lys her, gipsplater hele veien!

- Hvem gir penger til slike prosjekter?

- Norsk Kulturråd, Kassettavgiftsfondet og Fond for Utøvende Kunstnere er de tre store, i tillegg en del mindre og "smalere" instanser. Men generelt fun-gerer ikke denne innstillingsprosessen som den burde. Det mangler en enhet-

Hva Fortinbras er? Fortinbras er den norske prins i "Hamlet"... Bildet: Gjermund Husby og Rolf Eriksen

lig kulturprofil, en åpen dialog. Resul-tatet blir tombola.

- Hvor kommer så Tsjekhov inn? Hvor-for han? KP's medarbeider, signe hans åndelige kortvoksthet, forbinder Tsjek-hov med fjernsynsteater anno 1971, deklamasjon, deklamasjon...

- Det er f.eks. et veldig morsomt stykke, med masse humor! Men jeg har valgt det fordi det sier mye om min egen generasjon, ofte foraktelig kalt dessert-generasjonen. Dette stykket er hentet fra et fin-de-siecle miljø, hvor en hel generasjon opplever at gamle struktu-rer revner, familiens opphøyede idyll begynner å lukte vondt. Staffasjen er der, men tryggheten og de evige sann-hetene er ikke like selvsagte som før.

Min generasjon opplever noe av dette. Vi har ikke hatt noen John F. Kennedy å forholde oss til, ingen ens-artet politisk målsetting. Så vi kaver rundt med New Age, nykonservatisme, sektarisme osv.osv. Vi er en spaltet og splittet generasjon med vagt definerte livsanskuelser og verdier. Omgitt av et apolitisk samfunn, brenner vi inne med vårt engasjement. Lengselen etter både

metafysisk og politisk virkelighet er der, men vi mangler artikkelasjon! Vi har ikke språket vi trenger. Når Anette Stai arrangerer wienerball til inntekt for "de fattige", er dette på sett og vis et utslag av manglende artikkelasjon av verdien og normer.

- Hvorfor teater? Hvilken funksjon?

- Teater har mulighet i seg til å være et "offentlig rom", i motsetning til den private sfære. som vi beveger oss i. TV og andre hermetiske media gir oss en illusjon av virkelighet, uten mulighet til for medlevelse. Utbyttet av, og utford-ringen i, å oppleve teater er nettopp deltagelsen, medskapningen, du er nær. Vi kan jo ikke la Liv Ullmann gråte for oss hele tiden!

Avslutter Erik Meling, og har ihvertfall uttrykt seg klart nok til at Kampenpos-ten ble nysgjerrig. Vi anbefaler et be-søk! Og premieren er palmelørdag, stykket spilles ut påske, starter kl. 20 og varer ca. 2 1/2 time med pause. Enkel servering er det også, og Kjøllberggata 29 ligger fortsatt på Kampen, og ikke på Tøyen, som plakaten hevder...

jef